

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Państw podpisali niniejszą Umowę i opatrzyli pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu dnia 2 października 1974 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim

i niemieckim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Za Polską Rzeczpospolitą
Ludową
J. Czyrek

Za Republikę Austrii
dr Alfred Twaroch

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 20 marca 1975 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

130

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 czerwca 1975 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r., na-

stąpiła w Warszawie dnia 23 maja 1975 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa wejdzie w życie dnia 22 lipca 1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

131

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii,

podpisana w Wiedniu dnia 2 października 1974 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 października 1974 roku została podpisana w Wiedniu Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii, w następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związkowy Prezydent Republiki Austrii,

kierując się życzeniem uregulowania i rozwoju stosunków konsularnych między obydwoma Państwami w duchu przyjaźni i współpracy,

postanowili zawrzeć Konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyli swoimi Pełnomocnikami:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Józefa CZYRKA, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Związkowy Prezydent Republiki Austrii —

Dr Heinricha HAYMERLE, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego, Sekretarza Generalnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZEŚĆ I

DEFINICJE

Artykuł 1

1. Dla celów niniejszej Konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- a) „urząd konsularny” oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat i każdą agencję konsularną;
- b) „okręg konsularny” oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;

- c) „kierownik urzędu konsularnego” oznacza każdą osobę powołaną do działania w tym charakterze;
- d) „urzędnik konsularny” oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych. Wyrażenie to obejmuje także osoby skierowane do urzędu konsularnego w celu przeszkolenia;
- e) „pracownik konsularny” oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub technicznej urzędu konsularnego;
- f) „członek personelu służby” oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;
- g) „członkowie urzędu konsularnego” oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych i członków personelu służby;
- h) „członek personelu prywatnego” oznacza każdą osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
- i) „członkowie rodziny” oznacza małżonka członka urzędu konsularnego, jego dzieci i rodziców, a także dzieci i rodziców jego małżonka, pod warunkiem, że pozostają z nim we wspólnocie domowej i są na jego utrzymaniu;
- j) „pomieszczenia konsularne” oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, używane wyłącznie dla celów urzędu konsularnego, bez względu na to, czyją są własnością, włącznie z rezydencją kierownika urzędu konsularnego;
- k) „archiwa konsularne” oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego oraz szyfry i kody, kartoteki, jak również meble przeznaczone do ich ochrony i przechowywania;
- l) „korespondencja urzędowa” oznacza wszelką korespondencję odnoszącą się do urzędu konsularnego i jego funkcji;
- m) „statek Państwa wysyłającego” oznacza każde urządzenie pływające, upoważnione do podnoszenia bandery Państwa wysyłającego lub zarejestrowane w tym Państwie, z wyjątkiem okrętów wojennych.

2. Postanowienia niniejszej Konwencji dotyczące obywateli państwa wysyłającego mają odpowiednie zastosowanie również do osób prawnych, włącznie ze spółkami handlowymi, które ustanowione są zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego i mają siedzibę w tym Państwie.

CZĘŚĆ II

USTANAWIANIE URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ POWOŁYWANIE CZŁONKÓW TYCH URZĘDÓW

Artykuł 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego tylko za jego zgodą.

2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny wyznaczane są przez Państwo wysyłające i podlegają aprobachie Państwa przyjmującego.

3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy lub okręgu konsularnego będą dokonywane w drodze porozumienia między Państwem wysyłającym a Państwem przyjmującym.

Artykuł 3

1. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedłożeniu listów komisyjnych i udzieleniu przez Państwo przyjmujące zezwolenia zwanego exequatur.

2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego w drodze dyplomatycznej.

3. Listy komisyjne zawierają imiona, nazwisko, stopień kierownika urzędu konsularnego, jak również określenie okręgu konsularnego i siedziby urzędu konsularnego.

4. Do czasu udzielenia exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony do wykonywania swych funkcji. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia niniejszej Konwencji.

Artykuł 4

1. Państwo przyjmujące może w każdej chwili, bez obowiązku uzasadnienia swojej decyzji, notyfikować Państwu wysyłającemu o tym, że urzędnik konsularny jest persona non grata lub że jakkolwiek inny członek urzędu konsularnego jest osobą niepożądaną. Wówczas Państwo wysyłające albo odwoła daną osobę, albo położy kres jej funkcjom w urzędzie konsularnym.

2. Jeżeli Państwo wysyłające odmawia wypełnienia lub nie wypełnia w rozsądnym terminie swych obowiązków wynikających z ustępu 1, Państwo przyjmujące może albo cofnąć exequatur danej osobie, albo przestać ją uważać za członka urzędu konsularnego.

Artykuł 5

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie może wykonywać swych funkcji lub jeżeli stanowisko to nie jest obsadzone, Państwo wysyłające może tymczasowo wyznaczyć do pełnienia funkcji kierownika urzędu konsularnego urzędnika jednego ze swych urzędów konsularnych w Państwie przyjmującym albo członka personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego w tym Państwie. Imiona i nazwisko osoby pełniącej funkcję kierownika urzędu konsularnego będą uprzednio notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

2. Pełniący funkcję kierownika urzędu konsularnego korzysta z ułatwień, przywilejów i immunitetów przysługujących kierownikowi urzędu konsularnego, zgodnie z niniejszą Konwencją.

3. Powierzenie funkcji konsularnych, w myśl ustępu 1, członkowi personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego nie uszczupla jego dyplomatycznych przywilejów i immunitetów.

Artykuł 6

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, Państwo przyjmujące niezwłocznie zawiadomi o tym właściwe organy okręgu konsularnego. Zapewni ono również zastosowanie odpowiednich środków, aby umożliwić mu wykonywanie funkcji urzędowych oraz korzystanie z postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 7

1. Urzędnikami konsularnymi mogą być tylko osoby posiadające wyłącznie obywatelstwo Państwa wysyłającego.

2. Urzędnicy konsularni nie mogą wykonywać w Państwie przyjmującym, poza swą działalnością urzędową, żadnej innej działalności zarobkowej.

Artykuł 8

1. Państwo wysyłające będzie notyfikować ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego:

- a) nominacje członków urzędu konsularnego, ich przybycie do urzędu konsularnego po mianowaniu, ich ostateczny wyjazd lub zaprzestanie przez nich wykonywania funkcji oraz wszelkie inne zmiany wpływające na ich status, powstałe w czasie ich służby w urzędzie konsularnym;
- b) przybycie i ostateczny wyjazd członka rodziny oraz fakt, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
- c) przybycie i ostateczny wyjazd członków personelu prywatnego oraz fakt zakończenia ich służby w tym charakterze;
- d) zatrudnienie i zwolnienie osób, zamieszkałych w Państwie przyjmującym, jako członków urzędu konsularnego uprawnionych do korzystania z przywilejów i immunitetów.

2. Jeżeli to możliwe, przybycie lub ostateczny wyjazd należy notyfikować również uprzednio.

Artykuł 9

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają każdemu członkowi urzędu konsularnego, który nie jest obywatelem Państwa przyjmującego, dokument z fotografią, stwierdzający jego tożsamość i fakt, że jest członkiem tego urzędu.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się odpowiednio do członków rodzin.

CZĘŚĆ III

ULATWIENIA, PRZYWILEJE I IMMUNITETY

Artykuł 10

1. Państwo przyjmujące udzieli urzędowi konsularnemu wszelkich ułatwień w wykonywaniu jego funkcji i za-

stosuje odpowiednie środki w tym celu, aby członkowie urzędu konsularnego mogli wykonywać swoją działalność urzędową i korzystać z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji.

2. Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapobieżenia jakimkolwiek zamachowi na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 11

1. Godło Państwa wysyłającego, wraz z odpowiednim napisem również w języku Państwa wysyłającego, oznaczającym urząd konsularny, może być umieszczone na budynku, w którym mieści się urząd konsularny lub rezydencja kierownika urzędu konsularnego, a także na wejściu do nich.

2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszana na budynku urzędu konsularnego, na rezydencji kierownika urzędu konsularnego, jak również na jego środkach transportu, w czasie gdy są używane dla celów urzędowych.

Artykuł 12

Państwo przyjmujące ułatwi Państwu wysyłającemu, zgodnie ze swymi ustawami i innymi przepisami, uzyskanie pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego, a w razie potrzeby udzieli pomocy w uzyskaniu odpowiednich lokali mieszkalnych dla członków urzędu konsularnego.

Artykuł 13

1. Państwo wysyłające ma prawo, na warunkach przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego:

- a) nabywać na własność, posiadać lub użytkować tereny, budynki lub części budynków, z przeznaczeniem na siedzibę urzędu konsularnego, rezydencję kierownika tego urzędu lub na mieszkania dla innych członków urzędu konsularnego, a także zbywać je;
- b) wznosić lub przystosowywać budynki na nabytych terenach dla celów wymienionych w punkcie a).

2. Przy wykonywaniu postanowień ustępu 1 Państwo wysyłające będzie w szczególności przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego w zakresie budownictwa, urbanistyki i ochrony zabytków.

Artykuł 14

1. Pomieszczenia konsularne oraz mieszkania urzędników konsularnych są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym albo osoby upoważnionej przez jednego z nich.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek przedsięwzięcia wszelkich stosownych środków dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtrąceniem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek

zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

Artykuł 15

Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu nie podlegają żadnej formie rekwizycji dla celów obrony narodowej lub użyteczności publicznej.

Artykuł 16

1. Pomieszczenia konsularne, a także mieszkania członków urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające, wolne są od wszelkich państwowych, terenowych lub komunalnych podatków i opłat, z wyjątkiem opłat pobieranych za świadczenie usług.

2. Zwolnień wymienionych w ustępie 1 nie stosuje się do podatków i opłat ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do środków transportu będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych wyłącznie dla celów urzędu konsularnego.

Artykuł 17

Archiwa konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Artykuł 18

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego dla wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków, włącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, bagażem dyplomatycznym lub konsularnym oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może tylko za zgodą Państwa przyjmującego zainstalować nadajnik radiowy i używać go.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna.

3. Paczki stanowiące bagaż konsularny będą opieczutowane oraz będą posiadać widoczne zewnętrzne oznaczenie ich charakteru i mogą zawierać jedynie korespondencję urzędową, jak również dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego.

4. Bagaż konsularny, odpowiadający warunkom określonym w ustępie 3, nie podlega otwarciu, kontroli ani zatrzymaniu.

5. Kurier konsularny będzie zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących bagaż konsularny. Kurierem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego i nie może on mieć stałego miejsca zamieszkania w Państwie przyjmującym. Przy wykonywaniu swych funkcji kurier konsularny znajduje się pod ochroną Państwa przyjmującego.

6. Bagaż konsularny może być powierzony kapitanowi statku lub powietrznego statku handlowego. Kapitan będzie zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę paczek stanowiących bagaż konsularny, jednakże nie będzie on uważany za kuriera konsularnego. Członek urzędu konsularnego może, bezpośrednio i bez żadnych trudności, odebrać bagaż konsularny od kapitana statku lub powietrznego statku handlowego bądź przekazać mu taki bagaż.

Artykuł 19

1. Kierownik urzędu konsularnego nie podlega jurysdykcji sądowej i administracyjnej Państwa przyjmującego. Korzysta on z nietykalności osobistej i w związku z tym nie podlega aresztowaniu, zatrzymaniu ani ograniczaniu wolności osobistej.

2. Urzędnicy konsularni inni niż kierownik urzędu konsularnego i pracownicy konsularni nie podlegają jurysdykcji sądowej i administracyjnej Państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności dokonanych przez nich w charakterze urzędowym. Dotyczy to również członków personelu służby w odniesieniu do czynności związanych z wykonywaniem ich obowiązków służbowych. Urzędnicy konsularni inni niż kierownik urzędu konsularnego nie podlegają aresztowaniu, zatrzymaniu lub ograniczeniu wolności osobistej, z wyjątkiem popełnienia przestępstwa, które według prawa Państwa przyjmującego zagrożone jest karą pozbawienia wolności na lat pięć lub karą surowszą bądź w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.

3. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi urzędu konsularnego bądź w razie jego aresztowania, zatrzymania lub ograniczenia wolności osobistej właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie kierownika urzędu konsularnego.

4. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko urzędnikowi konsularnemu będzie ono prowadzone ze względami należnymi z uwagi na jego urzędowe stanowisko oraz w sposób, który możliwie najmniej utrudniałby wykonywanie funkcji konsularnych.

5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się do powództwa cywilnego:

- a) wynikłego z zawarcia przez urzędnika lub pracownika konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób domniemany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;
- b) wytoczonego przez osobę trzecią w związku ze szkodą powstałą w wyniku wypadku spowodowanego w Państwie przyjmującym przez pojazd, statek lub statek powietrzny.

6. Członkowie urzędu konsularnego będą korzystał w Państwie przyjmującym, pod warunkiem wzajemności, ze wszystkich przywilejów i immunitetów, jakie są lub będą przyznane członkom urzędu konsularnego tego samego stopnia państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł 20

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani do składania zeznań w charakterze świadków w postę-

powaniu przed sądami lub innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia stawienia się lub złożenia zeznań, nie można wobec niego stosować żadnego środka przymusu ani sankcji. Pracownicy konsularni i członkowie personelu służby nie mogą, z wyjątkiem przypadków wymienionych w ustępie 3, odmówić złożenia zeznań.

2. Organ Państwa przyjmującego wzywający do złożenia zeznań nie może utrudniać urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Gdy jest to możliwe, może przyjąć takie zeznanie w jego mieszkaniu lub w urzędzie konsularnym albo przyjąć od niego oświadczenie na piśmie.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swoich funkcji ani do przedkładania urzędowej korespondencji i dokumentów dotyczących tych faktów. Są oni również uprawnieni do odmowy udzielenia opinii jako rzeczoznawcy prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 21

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów, określonych w artykułach 19 i 20. To zrzeczenie się będzie zawsze wyraźne i zakomunikowane Państwu przyjmującemu na piśmie.

2. Wszczęcie przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

3. Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do postępowania sądowego lub administracyjnego nie jest uważane za zrzeczenie się immunitetu od środków wykonania orzeczenia; w stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 22

Państwo przyjmujące zwalnia członków urzędu konsularnego od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek charakteru oraz od obowiązków wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, kontrybucją i zakwaterowaniem.

Artykuł 23

Członkowie urzędu konsularnego zwolnieni są od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego w odniesieniu do rejestracji cudzoziemców i zezwoleń na zamieszkanie.

Artykuł 24

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni zwolnieni są od wszelkich opłat i podatków osobistych i rzeczowych — państwowych, terenowych i komunalnych, z wyjątkiem:

- a) tego rodzaju podatków pośrednich, które normalnie wliczane są w cenę towarów lub usług;
- b) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomości położonego na terytorium Państwa przyjmującego;

- c) podatków spadkowych oraz podatków od przeniesienia praw własności pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 26;
- d) opłat i podatków od prywatnych dochodów mających swe źródło w Państwie przyjmującym, a także od mienia znajdującego się w tym Państwie;
- e) opłat i podatków pobieranych z tytułu zapłaty za świadczenie usług;
- f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i skarbowych.

2. Członkowie personelu służby zwolnieni są od opłat i podatków od wynagrodzeń, które otrzymują za swą pracę.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których wynagrodzenia nie są zwolnione od podatku od wynagrodzeń w Państwie przyjmującym, będą wypełniać obowiązki nakładane przez ustawy i inne przepisy tego Państwa na pracodawców w odniesieniu do pobierania podatku od wynagrodzeń.

Artykuł 25

1. Każdy przedmiot — włącznie z pojazdami mechanicznymi — sprowadzony dla służbowego użytku urzędu konsularnego jest w Państwie przyjmującym zwolniony od ceł i innych opłat w takim samym zakresie jak przedmioty sprowadzone dla służbowego użytku przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego.

2. Urzędnik konsularny jest zwolniony od kontroli celnej oraz od ceł i innych opłat pobieranych przy wwozie lub wywozie, w takim samym zakresie jak członek personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego.

3. Pracownicy konsularni korzystają ze zwolnień i przywilejów przewidzianych w ustępie 2 w odniesieniu do przedmiotów sprowadzonych w momencie pierwszego urzędzenia się.

Artykuł 26

W przypadku śmierci członka urzędu konsularnego Państwo przyjmujące:

- a) zezwala na wywóz ruchomego mienia pozostałego po osobie zmarłej, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci tej osoby;
- b) nie pobiera państwowych, terenowych ani komunalnych podatków spadkowych i podatków od przeniesienia prawa własności w odniesieniu do mienia ruchomego, które znajdowało się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem zmarłego w tym Państwie w charakterze członka urzędu konsularnego.

Artykuł 27

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewni wszystkim członkom urzędu konsularnego pełną swobodę poruszania się i podróżowania na swym terytorium.

Artykuł 28

1. Członkowie urzędu konsularnego nie podlegają ustawom i innym przepisom Państwa przyjmującego w zakresie ubezpieczeń społecznych.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do członków personelu prywatnego zatrudnionych wyłącznie przez członków urzędu konsularnego, jeżeli:

- a) nie są obywatelami Państwa przyjmującego ani nie zamieszkują stale w tym Państwie;
- b) podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym w Państwie wysyłającym lub państwie trzecim.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, do których nie stosuje się postanowień ustępu 2, będą przestrzegać obowiązków nakładanych na pracodawców przez ustawy i inne przepisy o ubezpieczeniach społecznych Państwa przyjmującego.

Artykuł 29

Środki transportu będące własnością Państwa wysyłającego i przeznaczone dla celów urzędu konsularnego lub będące własnością członków urzędu konsularnego i członków ich rodzin podlegają w Państwie przyjmującym obowiązkowemu ubezpieczeniu.

Artykuł 30

Członkowie rodzin korzystają z przywilejów i immunitetów przyznanych w niniejszej Konwencji członkom urzędu konsularnego, pod warunkiem, że nie są obywatelami Państwa przyjmującego, nie mają stałego miejsca zamieszkania w tym Państwie ani nie wykonują w nim działalności zarobkowej.

Artykuł 31

Członkowie urzędu konsularnego, którzy są obywatelami Państwa przyjmującego albo mają stałe miejsce zamieszkania w tym Państwie bądź wykonują w Państwie przyjmującym, poza swą działalnością urzędową, inną działalność zarobkową, korzystają tylko z przywilejów i immunitetów w zakresie składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swych funkcji oraz przedkładania korespondencji.

Artykuł 32

1. Członkowie urzędu konsularnego korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji od chwili przybycia na terytorium Państwa przyjmującego w celu objęcia swego stanowiska lub jeżeli znajdują się już na tym terytorium, od chwili przystąpienia do wykonywania swych funkcji w urzędzie konsularnym.

2. Członkowie rodziny osób wymienionych w ustępie 1, jak również członkowie personelu prywatnego, korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji od chwili:

- a) od której członek urzędu konsularnego zaczyna korzystać z przywilejów i immunitetów zgodnie z ustępem 1;
- b) przybycia na terytorium Państwa przyjmującego, jeżeli przybyli na to terytorium w terminie późniejszym niż członek urzędu konsularnego;

c) kiedy stali się członkami rodziny lub członkami personelu prywatnego, jeżeli nastąpiło to później, niż jest przewidziane w punkcie b).

3. Gdy funkcje członka urzędu konsularnego ulegają zakończeniu, jego przywileje i immunitety, a także członków jego rodziny oraz członków jego personelu prywatnego wygasają w chwili, gdy osoby te opuszczają terytorium Państwa przyjmującego lub z upływem rozsądnego terminu, który został im wyznaczony w tym celu. Przywileje i immunitety osób wymienionych w ustępie 2 wygasają wówczas, gdy osoby te przestają być członkami rodziny lub członkami personelu prywatnego; jeżeli jednak osoby te zamierzają opuścić terytorium Państwa przyjmującego w rozsądnym terminie, ich przywileje i immunitety trwają aż do chwili wyjazdu.

4. W odniesieniu do czynności dokonanych przez członka urzędu konsularnego w wykonywaniu jego funkcji immunitet jurysdykcyjny trwa bez ograniczenia w czasie.

5. W przypadku śmierci członka urzędu konsularnego członkowie jego rodziny korzystają nadal z przywilejów i immunitetów przyznanych im przez niniejszą Konwencję do chwili opuszczenia przez nich terytorium Państwa przyjmującego lub do upływu rozsądnego terminu, który został im wyznaczony w tym celu.

CZĘŚĆ IV

FUNKCJE KONSULARNE

Artykuł 33

Zadaniem urzędnika konsularnego jest popieranie przyjaznych stosunków, przyczynianie się do rozwoju stosunków handlowych, gospodarczych, kulturalnych i naukowych między Umawiającymi się Stronami, ochrona praw i interesów Państwa wysyłającego i jego obywateli, a także ułatwianie ruchu turystycznego.

Artykuł 34

Urzędnik konsularny wykonuje funkcje konsularne w swoim okręgu konsularnym. Za zgodą Państwa przyjmującego może on je wykonywać również poza swoim okręgiem konsularnym.

Artykuł 35

Przy wykonywaniu funkcji urzędniczy konsularni mogą zwracać się do:

- a) właściwych miejscowych organów swojego okręgu konsularnego;
- b) właściwych centralnych organów Państwa przyjmującego, jeżeli na to zezwalają ustawy i inne przepisy lub zwyczaje tego Państwa albo umowy międzynarodowe.

Artykuł 36

Urzędnik konsularny ma prawo, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, zabezpieczać odpowiednie zastępstwo obywateli Państwa wysyłającego przed sądami lub innymi organami Państwa przyjmującego w celu uzyskania tymczasowych środków dla ochrony ich praw i interesów, gdy obywatele ci, z powodu nieobecno-

ści lub jakiegokolwiek innej przyczyny, nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie obrony swych praw i interesów.

Artykuł 37

Urządник konsularny ma prawo:

- a) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego zamieszkujących lub przebywających w jego okręgu konsularnym;
- b) wydawać obywatelom Państwa wysyłającego paszporty lub inne dokumenty podróży, przedłużać ich ważność, dokonywać w nich innych zmian, a także unieważniać je;
- c) wydawać wizy.

Artykuł 38

1. Urządник konsularny ma prawo przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński pod warunkiem, że przyszli małżonkowie są obywatelami Państwa wysyłającego oraz jeżeli jest to zgodne z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego i nie jest sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

2. Urządник konsularny ma prawo prowadzić rejestrację urodzeń, małżeństw i zgonów obywateli Państwa wysyłającego oraz wydawać odpowiednie dokumenty. Postanowienie to nie zwalnia obywateli Państwa wysyłającego od przestrzegania ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego obowiązujących w tym zakresie.

3. Urządник konsularny zawiadamia właściwe organy Państwa przyjmującego o rejestracji dokonanej zgodnie z postanowieniami ustępu 2, jeżeli ustawy i inne przepisy tego Państwa wymagają takiego zawiadomienia.

Artykuł 39

1. Urządник konsularny ma prawo:

- a) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować, sporządzać, uwierzytelniać i przechowywać w depozycie rozporządzenia ostatniej woli i inne dokumenty stwierdzające jednostronne czynności prawne obywateli Państwa wysyłającego;
- c) uwierzytelniać dokumenty, podpisy oraz pieczęcie na dokumentach obywateli Państwa wysyłającego;
- d) legalizować wszelkie dokumenty wydane przez organy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego oraz poświadczać odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
- e) tłumaczyć dokumenty z języka jednej Umawiającej się Strony na język drugiej Umawiającej się Strony i uwierzytelniać zgodność tego rodzaju tłumaczeń;
- f) sporządzać i uwierzytelniać umowy, które zawierają między sobą obywatele Państwa wysyłającego, jeżeli nie dotyczą one ustanowienia, przeniesienia lub wygaśnięcia praw do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;
- g) sporządzać i uwierzytelniać umowy, bez względu na obywatelstwo osób będących stronami, jeżeli te umowy odnoszą się wyłącznie do mienia lub prawa istniejącego w Państwie wysyłającym albo będą wykonywane wyłącznie w tym Państwie.

2. Dokumenty, wymienione w ustępie 1, sporządzone, uwierzytelnione lub zalegalizowane przez urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego, uważane są za dokumenty publiczne lub publicznie uwierzytelnione oraz mają taką samą moc prawną i moc dowodową, jak dokumenty uwierzytelnione lub zalegalizowane przez właściwe organy Państwa przyjmującego, jeżeli nie są sprzeczne z ustawami i innymi przepisami tego Państwa.

Artykuł 40

Urządник konsularny ma prawo przyjmować do depozytu dokumenty, pieniądze lub kosztowności od obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 41

Urządник konsularny ma prawo, na wniosek właściwych organów Państwa wysyłającego, przesłuchiwać osoby nie posiadające obywatelstwa Państwa przyjmującego ani obywatelstwa państwa trzeciego lub doręczać im pisma, jeżeli jest to zgodne z umowami międzynarodowymi między Umawiającymi się Stronami bądź nie pozostaje w sprzeczności z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego. Przy wykonywaniu tych czynności nie można stosować ani grozić stosowaniem środków przymusu.

Artykuł 42

Urządник konsularny ma prawo występować wobec właściwych organów Państwa przyjmującego w przypadku konieczności ustanowienia opieki lub kurateli nad obywatelem Państwa wysyłającego, którego miejsce pobytu lub majątek znajduje się na terytorium Państwa przyjmującego; w szczególności ma on prawo proponować odpowiednią osobę na opiekuna, kuratora lub innego urzędowego zastępcę.

Artykuł 43

Urządник konsularny ma prawo porozumiewać się z obywatelami Państwa wysyłającego, jak również udzielać im pomocy lub rady, a w razie konieczności zapewnić im opiekę prawną. Państwo przyjmujące nie będzie w żaden sposób ograniczać możliwości porozumiewania się z urzędem konsularnym ani dostępu do tego urzędu.

Artykuł 44

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni, urzędnika konsularnego o każdym przypadku aresztowania, zatrzymania lub pozbawienia wolności osobistej w innej formie obywatela Państwa wysyłającego, w celu podjęcia przez urzędnika konsularnego koniecznych środków dla ochrony praw i interesów tego obywatela, jak również w tym celu, aby obywatel ten mógł skorzystać z opieki urzędnika konsularnego. Organy te obowiązane są niezwłocznie przekazywać wiadomości skierowane do urzędnika konsularnego przez taką osobę.

2. Urządник konsularny ma prawo porozumiewać się z obywatelem Państwa wysyłającego aresztowanym, zatrzymanym lub pozbawionym wolności osobistej w innej formie, a w szczególności odwiedzać go i rozmawiać z nim; ma on również prawo udzielać mu pomocy w zapewnieniu opieki prawnej. Właściwe organy Państwa przyjmującego udzielą urzędnikowi konsularnemu tego

prawa najpóźniej czwartego dnia od daty aresztowania, zatrzymania lub pozbawienia wolności osobistej w innej formie, a następnie w rozsądnych odstępach czasu. Urzędnik konsularny, bez uszczerbku dla swoich pozostałych uprawnień określonych w niniejszej Konwencji, powstrzyma się od czynności na rzecz obywatela Państwa wysyłającego przewidzianych w niniejszym ustępie, jeżeli sprzeciwia się on temu wyraźnie w obecności urzędnika konsularnego i przedstawiciela właściwych organów Państwa przyjmującego.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą informować obywateli Państwa wysyłającego, których to dotyczy, o wszystkich uprawnieniach, które im przysługują zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

4. Uprawnienia określone w niniejszym artykule będą wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego z zastrzeżeniem, że nie uchylają one tych uprawnień.

Artykuł 45

1. Uprawnienia urzędnika konsularnego w sprawach spadkowych określone są w Umowie między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o wzajemnych stosunkach z zakresu prawa cywilnego oraz o dokumentach z dnia 11 grudnia 1963 roku.

2. Jeżeli właściwe organy Państwa przyjmującego dowiedzą się o spadku w Państwie przyjmującym, powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego, gdy obywatel Państwa wysyłającego wchodzi w rachubę jako spadkobierca, spadkobierca konieczny lub zapisobierca. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią również, w miarę możliwości, urzędnika konsularnego, gdy w ramach swej działalności dowiedzą się o wszczęciu w państwie trzecim postępowania spadkowego, w którym obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobierca, spadkobierca konieczny lub zapisobierca.

Artykuł 46

Urzędnik konsularny ma prawo:

- udzielać wszelkiej pomocy statkom Państwa wysyłającego i załogom podczas ich pobytu na wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym Państwa przyjmującego. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą mu na jego prośbę udzielać w tym niezbędnej pomocy;
- porozumiewać się z kapitanem i innymi członkami załogi statku Państwa wysyłającego, po dokonaniu zwykłej odprawy odwiedzać ich na pokładzie statku, przyjmować ich wizyty oraz udzielać im pomocy w stosunkach z właściwymi organami Państwa przyjmującego;
- zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego przyjmować, sporządzać lub podpisywać wszelkie oświadczenia i inne dokumenty dotyczące statków tego Państwa;
- zapewniać stosowanie na statkach Państwa wysyłającego ustaw i innych przepisów tego Państwa dotyczących statków i ich załóg.

Artykuł 47

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą informować niezwłocznie urzędnika konsularnego o każdym przypadku, gdy statek Państwa wysyłającego rozbije się, osiadzie na mieliźnie lub ulegnie innej awarii na morzu terytorialnym lub na wodach wewnętrznych Państwa przyjmującego, a także zastosują wszelkie środki w celu ratowania statku, pasażerów, załogi, ładunku lub przedmiotów, które stanowią część statku lub ładunku, a które znalazły się poza statkiem. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o zastosowanych środkach i udzielą mu niezbędnej pomocy w celu podjęcia dalszych koniecznych kroków w związku z awarią statku.

2. W przypadkach określonych w ustępie 1 urzędnik konsularny — w razie nieobecności właściciela lub innej upoważnionej osoby — ma prawo działać w ich imieniu w celu zabezpieczenia statku i jego ładunku. Jeżeli ładunek jakiegokolwiek statku stanowi własność obywatela Państwa wysyłającego, urzędnik konsularny ma również prawo podjąć te działania w imieniu właściciela lub innej upoważnionej osoby w razie ich nieobecności.

Artykuł 48

1. W przypadku gdy sądy lub inne właściwe organy Państwa przyjmującego zamierzają zastosować jakiegokolwiek środki przymusu lub podjąć dochodzenie urzędowe na pokładzie statku Państwa wysyłającego, powiadomią o tym urzędnika konsularnego. Wspomniane powiadomienie będzie przekazane przed podjęciem tych czynności w taki sposób, aby umożliwić urzędnikowi konsularnemu obecność przy ich wykonywaniu. Jeżeli ze względu na pilność sprawy uprzednie powiadomienie urzędnika konsularnego było niemożliwe lub nie był on obecny przy tych czynnościach, sądy lub inne właściwe organy Państwa przyjmującego poinformują go niezwłocznie o zastosowanych środkach.

2. Postanowienia ustępu 1 odnoszą się również do przesłuchiwania na lądzie kapitana lub członka załogi statku Państwa wysyłającego.

3. Postanowień niniejszego artykułu nie stosuje się do kontroli celnej, paszportowej i sanitarnej, jak też do czynności podjętych na prośbę lub za zgodą kapitana statku.

Artykuł 49

Postanowienia artykułów 46, 47 i 48 będą miały odpowiednie zastosowanie do statków powietrznych zarejestrowanych w Państwie wysyłającym, z wyjątkiem samolotów wojskowych.

Artykuł 50

Urzędnik konsularny może wykonywać wszelkie inne funkcje konsularne powierzone mu przez Państwo wysyłające, jeżeli Państwo przyjmujące nie sprzeciwia się temu.

Artykuł 51

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego za czynności urzędowe opłaty i inne należności ustalone ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu opłat i należności wymienionych w ustępie 1 wolne są w Państwie przyjmującym od wszelkich podatków i opłat.

CZĘŚĆ V

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 52

1. Wszystkie osoby korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie niniejszej Konwencji obowiązane są bez uszczerbku dla tych przywilejów i immunitetów przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego.

2. Pomieszczenia konsularne nie będą używane w sposób niezgodny z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 53

W przypadkach wykonywania funkcji konsularnych przez członków przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym, postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się bez uszczerbku dla przywilejów i immunitetów przysługujących członkom przedstawicielstwa dyplomatycznego na podstawie przysługującego im w Państwie przyjmującym statusu dyplomatycznego.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 17 kwietnia 1975 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Artykuł 54

Konwencja niniejsza nie narusza innych umów międzynarodowych między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 55

Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

Artykuł 56

Konwencja niniejsza wejdzie w życie sześćdziesiątego dnia, licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy do chwili wypowiedzenia jej przez jedną z Umawiających się Stron. Wypowiedzenie nabierze skutków prawnych po upływie dwunastu miesięcy od dnia notyfikacji.

Na dowód czego upoważnieni Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzili ją pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu dnia 2 października 1974 roku w dwóch oryginałach, każdy w języku polskim i niemieckim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

Za Polską Rzeczpospolitą
Ludową
Józef Czyrek

Za Republiką Austrii
Dr Heinrich Haymerle

132

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 czerwca 1975 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 55 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r., nastąpiła w Warszawie

dnia 23 maja 1975 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wejdzie w życie dnia 22 lipca 1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1154.

Cena 4,80 zł